Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	3To/110/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4211010667
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Stanislav Libant
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2012:4211010667.5

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Ľubici Medveckej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému N. P. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných N. P. a S. P., proti rozsudku Okresného súdu Komárno, zo dňa 23.08.2012, sp. zn. 1T/166/2011, na verejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku, sa odvolania obžalovaných N. P., narodeného XX. XX. XXXX a S. P., narodeného XX. XX. XXXX,

z a m i e t a j ú,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných N. P. a S. P. (ďalej len obžalovaný v 1. rade a obžalovaný v 2. rade) vinnými zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorý spáchali na skutkovom základe, že:

- dňa 12. septembra 2011 v čase okolo 22.45 hod. v J., v časti K. H., pri bloku „A“ sociálnych bytoviek, obžalovaný N. P. udrel drevenou latou bielej farby o dĺžke približne 60 cm do zadnej časti hlavy poškodeného T. U., narodeného X.. F. XXXX v J. a následne mu z predného ľavého vrecka nohavíc obžalovaný S. P. vybral finančnú hotovosť vo výške najmenej 260 eur, pričom následne z miesta činu ušli, v dôsledku úderu poškodený utrpel zranenie, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrenie, pričom obžalovaný S. P. sa tohto konania dopustil,
hoci bol rozsudkom Okresného súdu Komárno z 10. decembra 2010, sp. zn. 11T/73/2008, právoplatným 10. decembra 2009, odsúdený okrem iného aj pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, od. 2 písm. d/ Tr. zák.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému v 1. rade podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
Obžalovanému v 2. rade uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
Zároveň uložil obom obžalovaným spoločne a nerozdielne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť poškodenému Tomášovi Židekovi, nar. 04.02.1988 v Komárne, škodu vo výške 260 eur.

Proti rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, čo do výroku o vine, treste a náhrady škody ako aj proti konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku zahlásili obaja obžalovaní N. P. a S. P. odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu, sa obžalovaný v 1. rade v plnom rozsahu pripojil k dôvodom odvolania podaného obžalovaným v 2. rade a k dôvodom odvolania podaných obhajcom obžalovaného v 2. rade, ktoré sa vzťahujú aj naňho. Osobitne poukázal iba na výpoveď poškodeného T. U. z hlavného pojednávaní dňa 03.05.2012, ktorý ku výpovedi svedka T. P. uviedol: „Nie som si istý, čo bolo prvé, či úder, alebo krádež".

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný v 2. rade namietal porušenie základných zásad trestného konania najmä podľa § 2 ods. 1, ods. 9 Tr. poriadku, porušenie článku 49 Ústavy SR a neoprávnené aplikovanie zákonného ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Poukázal na ust. § 121 Trestného zákona a § 93 Tr. zákona s tým, že k zahladeniu jeho odsúdenia, ktoré sa týka rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/73/2008 zo dňa 10.12.2009 u neho nastalo momentom vykonania trestu odňatia slobody, a teda sa neho hľadí ako keby nebol odsúdený.
Ako dôvody odvolania ďalej uviedol podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, taktiež vytýkal chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, a preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tiež pochybnosťami o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Ďalej uviedol, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona. Rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody bolo v rozpore so zákonom. Poškodenému bolo odcudzených iba 50 eur, pričom poukázal na rozpornosť výpovedí ohľadne výšky spôsobenej škody. Vytýkal absenciu zákonného preukázania skutku. Uviedol, že svojím konaním sa dopustil krádeže, nedopustil sa lúpeže, nakoľko nie je zodpovedný za konanie obžalovaného N. P..
Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku v celom rozsahu a vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a podľa svojho uváženia nariadil, aby boli vykonané úkony a dôkazy, ktoré boli dôsledkom vydania rozhodnutia, ktorým sa zrušil napadnutý rozsudok.

V odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu obžalovaný v 2. rade poukázal na rozpornosť výpovedí poškodeného T. U. o priebehu skutku. Vyjadril pochybnosti o vedení výsluchov vyšetrovateľmi v prípravnom konaní. Spochybnil výšku spôsobenej škody. Uviedol, že súd pri rozhodovaní nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a po tomto vyhodnotení vyvodil nesprávny skutkový záver, skutok nesprávne právne posúdil a dopustil sa niekoľkých závažných procesných chýb, čím závažne porušil právo obžalovaného v 2. rade na obhajobu ako i ďalšie základné zásady, ktoré sa majú uplatňovať v trestnom konaní.
Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako nezákonný podľa § 321 Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie alebo napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovaného v 2. rade uznal za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu primeraný trest.

Obhajca obžalovaného v 1. rade na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že ničím nebolo preukázané, že obžalovaný N. P. sa spoločným konaním dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Nebola preukázaná dohoda medzi oboma páchateľmi. Jeho konanie bolo potrebné právne kvalifikovať ako prečin výtržníctva. V prípade prihliadnutia na návrh krajského prokurátora navrhol, aby bolo vzhliadnuté u obžalovaného v 1. rade na poľahčujúcu okolnosť, ktorá vyplynula z jeho priznania sa ku skutku.

Obžalovaný v 1. rade sa na verejnom zasadnutí stotožnil s prednesom svojho obhajcu ohľadne konaného návrhu. Uviedol, že vyhlásenie o vine učinil pred súdom I. stupňa dobrovoľne a nikto ho k takému rozhodnutiu nepresviedčal.

Obhajkyňa obžalovaného v 2. rade S. P. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že súd I. stupňa sa v zmysle ust. § 119 Tr. por. nevysporiadal s povinnosťou preukazovať okrem iného i pohnútku, či motív spáchaného činu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že každý z obžalovaných konal nezávisle od toho druhého a v prípade obž. S. P., tento doznal spáchanie činu potiaľ, že poškodenému vzal peniaze, ktoré mu trčali z vrecka nohavíc. Poprel však násilie voči poškodenému.

Nebol preukázaný úmysel zo strany obžalovaných zmocniť sa peňazí násilím. Upozornila na obsahy výpovedí poškodeného a jeho stav, ktorý bol ovplyvnený predchádzajúcim požitím tvrdého alkoholu a vína, čím bola narušená jeho schopnosť správne vnímať prežité okolnosti a následne aj ich interpretovať. Uviedla, že je priestor preto, aby bolo možné odvolaniu obž. S. P. vyhovieť.

Obžalovaný v 2. rade žiadal vyhovieť jeho odvolaniu.

Krajský prokurátor mal zato, že súd I. stupňa, čo sa týka obž. S. P. správne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu i dôkazy vo veci vykonané. Skutok správne kvalifikoval a uložil zákonný trest. V prípade obž. N. P. poukázal na skutočnosť, že súdom I. stupňa bolo prijaté vyhlásenie o vine tohto obžalovaného, preto v tejto časti podané odvolanie považoval za neprípustné. V ostatnej časti napádaného výroku o treste nevidel dôvod pre zmenu výroku, ktorým bol obžalovanému N. P. uložený trest odňatia slobody.
Navrhol odvolania obžalovaných N. P. a S. P. zamietnuť ako nedôvodné a u obžalovaného N. P. v časti podaného odvolania proti výroku o vine ho zamietnuť aj ako neprípustné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami - obžalovaným v 1. rade a v 2. rade, čo do výroku o vine, treste, náhrade škody a konaniu im predchádzajúcom, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, prihliadnuc pritom i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané limitovaný zásadou „reformatio in peius“ (zásada zákazu zmeny k horšiemu), pretože odvolanie nepodal prokurátor v neprospech obžalovaných a zistil, že odvolania obžalovaných N. P. a S. P. nie sú dôvodné.
Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného v 1. rade podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto mal vykonať dokazovanie len ohľadne výroku o treste a náhrade škody. Obžalovaný v 1. rade bol poučený podľa § 257 ods. 2 Tr. poriadku o následkoch vyhlásenia urobeného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku. Súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, preto sa nadriadený súd zaoberal u obžalovaného v 1. rade iba jeho odvolaním proti výroku o treste, náhrade škody a konaniu predchádzajúcom týmto výrokom.
Súd I. stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému v 1. rade postupoval dôsledne podľa § 34 Tr. zákona, správne zistil existenciu priťažujúcej okolnosti na strane obžalovaného podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pri absencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. Vzhľadom ku správaniu sa obžalovaného v 1. rade po spáchaní činu, ani nadriadený súd u neho nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval, a to ani po vyhlásení o spáchaní skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal zákonné a úplné dokazovanie, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe. Skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sú v súlade s dôkazmi vykonanými v konaní, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný v 2. rade sa dopustil činu opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku.

Odvolací súd pri preskúmavaní správnosti postupu v tomto trestnom konania z predloženého materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval pre svoje rozhodnutie.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci, pri vyhodnocovaní dôkazov, vykonaných tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný v 2. rade sa dopustil konania opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku. V odôvodnení v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval

pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, a preto v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Zo súhrnu vo veci vykonaných dôkazov, súd I. stupňa dospel k správnemu záveru, že skutok sa stal, ako je uvedený v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku a správne ho aj právne kvalifikoval ako zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona.
Sťažnostné námietky obžalovaného v 2. rade neboli opodstatnené. Súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia sa dostatočne venoval vyjasnením rozporností výpovedí jednotlivých svedkov a preukázaním viny obžalovaného v 2. rade. Súd I. stupňa správne postupoval aj pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona. U obžalovaného nebolo rozhodnuté o zahladení jeho odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/73/08 zo dňa 10.12.2009. Správne bolo aj zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko boli splnené zákonné podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.
Súd I. stupňa správne a zákonne rozhodol aj o výške náhrady škody, ktorá bola riadne a včas uplatnená v zmysle Trestného poriadku.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písm. a/ až e/ Tr. poriadku, ktoré by odôvodňovali zrušenie odvolaním obžalovaných napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu I. stupňa podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, odvolanie obžalovaných podľa § 319 Tr. poriadku zamietol, zistiac, že nie sú dôvodné.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.